

NIEUWSBRIEF KERST- MOEDFEARREN 3

'Troost, troost mijn volk...', die woorden klinken uit de bijbel, ook tot ons. Nemen we die woorden ons ook ter harte? Of vervliegen ze met de wind?

Onze hoop is in deze tijden meer gericht op het vaccin dat ons meer bewegingsruimte gaat geven. Dat we weer ons 'normale' leven kunnen oppakken. Is dat nog mogelijk dan? Stel dat dit onze werkelijkheid is geworden en dat we moeten leren leven met het feit dat we besmet kunnen raken door een of ander virus? Kunnen we daar dan mee leven? We denken dat ons leven maakbaar is en dat we alles in de hand (kunnen) houden. Dat wij, rijke landen bepalen wie eerst gevaccineerd mogen worden en dat de arme landen het nakijken hebben. Zij moeten maar wachten. Wij denken dat wij de toekomst naar onze hand kunnen zetten, maar is dat ook zo? De bijbelschrijvers willen ons een andere wijze van kijken naar de toekomst leren. Dat de toekomst je gegeven wordt. Het komt van een Andere kant op jou toe. Kunnen wij weer meer leren leven met de dag, en minder ver vooruitzien? Leven in het hier en nu.

Jezus zegt het ons met de woorden, dat elke dag genoeg heeft aan zijn eigen zorgen. En toch zegt hij ook dat er zorg voor ons wordt gedragen.

In de Bijbelse verhalen leren we dat het onmogelijke soms mogelijk wordt. Telkens als er geen zicht lijkt op toekomst, dan gebeurt er iets dat weer uitzicht geeft. Bijvoorbeeld bij dat meisje Mirjam, Maria, dat een kind ter wereld gaat brengen, die een andere toekomst gaat realiseren. Toekomst komt je tegemoet...ontstaat, als je het zelf niet meer verwacht. Moeten we dan maar stil zitten en afwachten? Ik denk het niet. Vanuit het Bijbelse klinkt als het ware de oproep: Leef de dagen zoals ze geleefd moeten worden, doe, wat er gedaan moet worden. Dan zal er zich voor ons een toekomst openen.

(W.T.V)

Pastorale berichten uit Rottevalle:

Omdat er dit jaar helaas geen eindejaarsdienst zal zijn, waarin we de overledenen gedenken, gaan onze gedachten uit naar de families die dit jaar afscheid hebben moeten nemen van hun partner, heit, mem, broer, zwager: De familie van Tamme Oosterhof, de familie van Griet Benedictus, de familie van Dictus Postma-Kiers en de familie van Jaap Veenstra.

Ze leven voort in onze herinneringen en we wensen hen die achterblijven veel sterkte, juist in deze tijd.

Voor wie te maken heeft met ernstige ziekte in hun omgeving (of zelf), wie naar een verpleeghuis moest gaan verhuizen, zij die die afhankelijk zijn van de zorg, of wie zich eenzaam voelt, juist in deze tijden van Corona: we vergeten jullie niet!

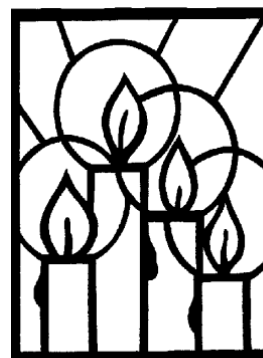
Om licht en liefde

Steek een kaars aan in het duister,
laat het licht zijn in je hart.
Maak je handen niet tot vuisten,
streel maar zacht wat is verhard.

Steek een kaars aan in het duister,
en zaai vrede waar je gaat.
Strek je armen uit en luister,
naar de mens die naast je staat.

Steek een kaars aan in het duister,
eer wat kwetsbaar is en klein.
Ga geduldig tot het uiterst.
Laat waar jij bent liefde zijn.

Hein Stufkens

Allen gezegende kerstdagen Gewenst!

NIEUWSBRIEF KERST- MOEDFEARREN 3

VAN DE KERKENRAAD (Surhuisterveen)

We hadden er zo'n zin in, weer bij elkaar komen voor een dienst in de formanje. 13 december gingen de deuren, na een lange periode weer open. Het was heel fijn om weer het woord van God met elkaar te delen.

Helaas, een dag daarna werden er weer strengere maatregelen aangekondigd. De besmettingen nemen weer toe, en we moeten weer in een lockdown.

Dus helaas heeft de kerkenraad moeten besluiten, om voorlopig, in ieder geval zolang de lockdown duurt, geen bijeenkomsten meer te organiseren.

Dus geen kerstfeest met elkaar vieren. Niet elkaar een hand geven na de oudejaarsdienst, niet een knuffel tijdens de begroetingsdienst.

Het is allemaal heel jammer, maar het is niet anders. Hopelijk zijn al deze strenge regels voldoende om het virus er onder te krijgen, samen met het vaccinatieprogramma.

Om een beetje meer licht te geven in deze donkere tijd, laten we licht schijnen in de formanje. s 'Avonds als het donker wordt, gaat het licht branden, zodat passanten kunnen zien, dat ondanks het duister, het licht met kerst komende is.

Intussen denken we aan de mensen die het nu extra moeilijk hebben. Mensen die alleen wonen, die ziek zijn of eenzaam. Of mensen die in deze spannende tijd, maar moeilijk kunnen functioneren. Laten we, vooral nu, om elkaar denken, een kaartje sturen, even bellen.

We denken speciaal aan de familie Schilstra. Nies Schilstra en haar man, zijn grootouders geworden van Stijn. Hij is geboren op 7 december. Maar het gaat echter niet zo goed met Stijn. Hij is te vroeg geboren en heeft een hartafwijking, en zal binnenkort geopereerd moeten worden.

Een heel spannende tijd voor de ouders, grootouders en ook voor de overgrootouders; Roel en Han Schilstra.

We wensen de hele familie veel sterkte toe!

en we denken aan zr de Boer van der Velde in het suyderhuys. Bij haar is borstkanker geconstateerd. Gezien haar leeftijd en gezondheidssituatie zal ze niet meer behandeld worden.

En we denken aan zr Draaier-Tjerkstra, die steeds veel pijn heeft aan haar voeten, en daarom nog maar weinig mobiel is. Zo zijn het spannende tijden voor Wietze en Anita de Vries van Kortwald. Ook zij zijn grootouders geworden, maar de vader, hun zoon Berend, heeft te kampen met ernstige gezondheidsproblemen.

Mevrouw bakker is thuis opnieuw gevallen waardoor ze een flinke wond aan haar gezicht opliep.

En zo zijn er nog wel meer mensen die kampen met hun gezondheid, van wie we hier op deze plaats niet alle namen kunnen noemen. De kerkenraad wenst ieder veel sterkte en het licht van het kerstkind toe.

(P.B)

KRYST

Wy Jûchje hjoed mei blide stim,
fan Jezus berte yn Bethlehem.

Hy kaam út himelsk sealen wei,
yn ' n krêbe strie op dizze dei.

Hy, dy't fol leafde de herten hielt,
wer ljocht bringt yn de tsjust're stiel.

Dy't kaam op dizze kâlde wrâld,
om't Hy fan alle minsken hâldt.

Him sjonge wy earbiedich ta,
EARE SIJ GOD, HALLELUJA.

(G.d.W)